

No passaran

«L'Estat explicita que el problema no el té només amb Catalunya i que té a veure amb el "nosaltres", els vencedors, i el "vosaltres", els vençuts»

Dels escrits de la Fiscalia i l'Advocacia de l'Estat

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/166023/aixi/justifica/fiscalia/rebellio/amb/violencia/dels/liders/proc>) que vam conèixer divendres, quan commemoraven l'any de segrest dels membres del Govern i l'any sencer de presó d'Oriol Junqueras i Quim Forn, se'n desprenen un munt de falsedats que només tenen per objectiu sustentar el relat de la violència per acusar als líders de l'independentisme de rebel·lió.

Una de les citacions que han suscitat més indignació ha estat l'ús i la tergiversació de l'expressió "no passaran" que va proclamar Jordi Cuixart en la concentració del 20 de setembre de 2017 davant la seu de la conselleria d'Economia. La Fiscalia es val d'aquest crit per justificar que es va desafiar l'Estat a acudir a confiscar el material per al referèndum, amagat en diferents locals, tot i reivindicar el pacifisme de la mobilització. Descriuen aquest crit com una apel·lació (i cito textualment) a la "*determinación mostrada en la guerra civil (empleando la expresión no pasarán!)*".

Que d'entre totes les animalades que consten a l'acusació hi hagi descrit aquest terme com un crit guerracivilista parla molt del tarannà dels fiscals de l'Estat i de la judicatura espanyola. El crit "no passaran" va fer fortuna en les files republicanes quan Dolores Ibárruri, *Pasionària*, el va recuperar en la campanya de setge de Madrid durant la guerra civil, certament. Però el seu origen es remunta a la Batalla de Verdun, durant la Gran Guerra (1914-1918) i s'atribueix tant al general francès Robert Nivelle com al comandant Philippe Pétain.

Abans de l'adveniment de la Segona Guerra Mundial, la frase es va convertir en eslògan -en la seva fórmula francesa de "*One ne passe pas!*"- i es va brodar en els uniformes de la Línia Maginot, que pretenien contenir les ànsies expansives d'Alemanya al llarg de la línia defensiva entre la frontera de Bèlgica, França i Luxemburg.

Però és des de la guerra civil espanyola quan el "*¡No pasarán!*" esdevé un crit antifeixista i alguns historiadors afirmen que el mateix dictador Francisco Franco va pronunciar el seu lacònic "*hemos pasado*" quan, finalment, va entrar a Madrid i va guanyar la guerra, en contraposició.

Que la Fiscalia faci referència a aquest crit antifeixista per assegurar que Cuixart va reptar l'Estat i li demani, per això 17 anys de presó, els mateixos que a Jordi Sánchez i Carme Forcadell; que en demani 25 per a Junqueras; 16 per als consellers Forn, Romeva, Turull, Rull i Bassa; 11 per a la cúpula dels Mossos, Trapero, Puig i Soler; 7 per a Mundó, Borràs i Vila i 4 per a la intendent Laplana, parla molt de la consideració del "nosaltres" i "els altres" dels poders de l'Estat. A l'espera de l'inici del judici, és l'última mostra del *aporellismo* que durant aquest any tan llarg han anat donant tots els poders de l'Estat.

Quan identifiquen l'enemic com aquells qui criden "no passaran" l'Estat explicita que el problema no el té només amb Catalunya. Una visió que té a veure amb el "nosaltres", els vencedors, i el "vosaltres", els vençuts. Un advertiment que no només apunta contra els independentistes catalans.

I així i tot, hem de cridar: no passaran!